

Dumnezeu azi?

Meditații pentru săptămâna 10

1. **Duminică:** Matei 6

1. 6:25 De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana și trupul, mai mult decât îmbrăcămintea?
2. În „Predica de pe munte”, care este privită ca o constituție a Împărăției lui Dumnezeu, Isus Cristos așează principii fundamentale pentru viața creștinului. Pentru mulți oameni de pe fața pământului viața înseamnă mâncare, băutură, sex sau alte lucruri ce pot fi atinse, gustate, mirosite, auzite sau văzute. Dar Cel ce vine din cerul lui Dumnezeu declară că viața este mai mult decât materie. Omul este în primul rând un suflet viu și această parte imaterială trebuie să devină prioritatea primară a vieților noastre. Ne îngrijim de trupurile noastre, ne aranjăm părul, ne fardăm fețele sau ne ferchezuim dar uităm să ne hrănim sufletele. Răspunzând ispitei de a transforma pietrele în pâini Domnul ne spune că omul nu trăiește numai cu pâine ci cu orice cuvânt care iese de la Dumnezeu. Cât de des citesc Sfintele Scripturi? Mi-am format obiceiul de a medita, de a gândi profund și consecvent la unul sau mai multe versete în timpul zilei? Adun Cuvintele vieții în memoria mea pentru a mă putea folosi de ele la vreme de nevoie? Haidem să dăm prioritate celor spirituale, neuitând de cele materiale.

2. **Luni:** Marcu 10

1. 10:42-45 (NTR) Isus i-a chemat la El și le-a zis: „Știți că cei care sunt considerați domnitorii neamurilor fac pe stăpânii cu ele, iar mai marii lor se poartă cu tiranie cu ele. Între voi să nu fie așa! Ci oricine vrea să fie mai mare între voi trebuie să devină slujitorul vostru, iar cel ce vrea să fie primul între voi trebuie să devină sclavul tuturor. Căci Fiul Omului n-a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.“
2. Dintotdeauna cei ce se află mai aproape de vârful piramidei sociale au avut mai multe privilegii, faimă sau mai bine plătiți. Fiul lui Dumnezeu, Cel ce renunță la tronul ceresc, la închinarea care care i se cuvine, la poziția absolută de autoritate și îmbracă natura umană, născându-se în iesle și trăind o viață în care vine în întâmpinarea nevoilor materiale și spirituale a clor din jurul Său ne dă modelul după care fiecare din noi trebuie să trăim: iubește în mod practic. În toate marile limbi ale lumii iubirea este un verb, o acțiune. Aici Domnul nostru Isus Cristos ne dă și atitudinea care stă în spatele acțiunilor Sale: slujirea. Ar trebui să învățăm de la El, să nu ne așezăm în centrul tuturor lucrurilor și să considerăm interesele noastre deasupra celorlalți ci sa-l pun pe aproapele meu înaintea mea. Doar având această mentalitate de a căuta în permanență binele celui de lângă mine voi fi fiul Tatălui meu ceresc. Aleg să iubesc, aleg să slujesc. Tu?

3. **Marti:** Galateni 2

1. 2:19 Căci eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu.
2. Legea este sistemul de porunci dat de Dumnezeu poporului Israel la muntele Sinai. Sfintele Scripturi ne spun că nimeni nu a putut împlini în mod desăvârșit cerințele Legii (Gal. 2:16-17). Isus Cristos este singura excepție, de aceea este considerat Mielul fără de pată al lui Dumnezeu care poate fi jertfit pentru păcatele întregii omeniri. Sunt 613 porunci și încălcarea uneia singure mă face vinovat de încălcarea întregii Legi, iar plata încălcării este moartea. Nu pot alege ceea ce vreau să respect și să ignor celelalte porunci. De aceea Cristos moare pentru mine și mă scoate de sub jugul Legii. Prin lucrarea Duhului Sfânt sunt identificat cu Cristos în moartea și învierea Sa. Am murit față de păcat și Lege și trăiesc o viață nouă prin Cristos care trăiește în mine. Aceasta este singura posibilitate de a împlini legea mai strictă a Noului Testament. Diferența uriașă este că Dumnezeu locuiește în mine și-mi dă tot ceea ce este necesar pentru a trăi frumos și a împlini tot ceea ce Dumnezeu așteaptă de la mine. Sunt liber să rămân sclav Legii sau să mă bucur de libertatea de a trăi și iubi împreună cu Cristos.

4. **Miercuri:** Coloseni 3

1. Col 3:2-3 Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.
2. Suntem ființe făcute după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă că duhul, sufletul și trupul nostru constituie o unitate binecuvântată și chemată la un destin formidabil: să fim Mireasa de la nunta Mielului, să trăiesc veșnicia cunoscându-l pe

Dumnezeu și bucurându-mă de strălucirea feței Sale. Dar omul are voința liberă, poate alege acum și aici unde și cum își va petrece veșnicia. Dumnezeu nu forțează alegerea noastră ci ne îndeamnă doar să alegem viața și nu moarta, binecuvântarea și nu blestemul. Eu sunt cel ce aleg în fiecare zi: mă uit la lucrurile materiale și le urmăresc sau mă uit la cele de sus și-mi strâng comori acolo unde molia nu le roade și rugina nu le mănâncă? Alegerile mele au consecințe veșnice și nimeni nu poate să le facă în locul meu. Apostolul Pavel ne învață că fiecare ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată a lui Dumnezeu și vom primi răsplătă pentru binele sau răul pe care l-am făcut pe când trăiam în trup (2 Cor. 5:10). Haidem să împlinim acele fapte bune pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru noi mai dinainte. Haidem să adunăm împreună cu Dumnezeu pentru a nu risipi în egoismul nostru. Haidem să iubim pentru a demonstra că suntem copiii Tatălui ceresc.

5. **Joi:** Romani 6

1. 6:23 Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.
2. Adevărul pe care ni-l încredințează Sfântul Apostol Pavel, este în ceea ce-l privește, o încredințare fermă, indubitabilă și un adevăr cu totul valabil de a fi propovăduit și celorlalți creștini. Atunci, pe vremea lui, probabil că prea puțini convertiți în acele comunități pentru care apostolul a simțit „durerile nașterii” și pe care le-a învățat zi și noapte ce înseamnă a trăi ca rob al lui Hristos, ar fi fost capabili să-i conteste spusesele, deși au fost și dintre aceștia, însă nu prea mulți. Astăzi însă, după două milenii de istorie creștină, lucrurile nu mai stau la fel. Pentru cei aflați pe calea pierzării din pricina necredinței sau a altor nefericite alegeri, se întâmplă ca și în desfășurarea evenimentelor acut de actuale, ale pandemiei care bântuie planeta de câteva luni. Unii, care înțeleg circumstanțele, se protejează atât de dragul lor cât și a celor din jur, nedorind sub nicio formă să aibă pe cineva pe conștiință, iar alții, nu doar din ignoranță, ci mai ales din negare, bravează, bagatelizează și nesocotesc cu bună știință toate avertizările... rezultatul, unanim egal pentru toți; cine nu crede, moare. La fel se poate întâmpla și celor care cred, dar din păcate au parte de circumstanțe și anturaje nedorite. Ce legătură e între analogia cu Covidul și cu păcatul, mă veți întreba... ei bine, e vorba de ceva invizibil care are efecte fatale. Păcatul este virusul care ucide, dar al cărui vaccin, garanția vindecării și însănătoșirii totale, fiind darul gratuit al asumării și anihilării efectelor sale, prin Dumnezeu-Omul Isus Hristos. Sars-Cov2 este încă activ, dar, ne rugăm Domnului Hristos, să-i lumineze pe medici și epidemiologi să răzbească cât mai curând cu generarea vaccinului care să pună la respect efectele pandemiei. Dacă înțelegi efectele virale ale prezentului, te protejezi și nu ești în negație față de circumstanțele morbide ale nevăzutei infecții, roagă-te Domnului vieții să te facă și mai conștient de gravitatea păcatului, care la fel de nevăzut, bântuie încă și ucide suflete în fiecare zi, ca să beneficiezi de jertfa sângelui Său care te poți proteja și-ți garantează nu doar o imunitate pentru o viață vremelnică, ci prin victoria Sa de pe cruce, o viață fără sfârșit alături de Sfânta Treime în Împărăția promisă.

6. **Vineri:** Ioan 15

1. 15:5,9 Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă, căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic. Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea.
2. Ce invitație minunată! Să rămânem în Dragostea Sa... întrebarea se pune însă, dacă înțelegem ce înseamnă dragostea Sa... Apostolul iubirii, Ioan evangelistul, a avut parte să audă aceste cuvinte minunate și totodată exemplul din însăși gura Domnului și Mântuitorului Său. Noi, citim aceste cuvinte astăzi și pentru cei mai mulți dintre cei care stau la bloc, exemplul cu vița de vie rămâne acolo, în text fără prea multe înțelesuri. Pentru cei care au plantat un butuc de viță, au văzut primele frunzulițe în primăvară și apoi cum se leagă boabele pe ciorchine și au gustat rodul toamna, e ceva mai mult. Dar, mai e o parte, pe care n-o știu decât cei care stau lângă vie... creșterea mlădițelor, care și cum trebuie tăiate pentru o rodire cât mai bună, ce dăunători atacă, când și cum să acționezi, să vezi minunea creșterii mlădițelor... cam șapte centimetri pe zi... chiar dacă nu prea plouă... cum plânge vița primăvara la vremea curățatului de mlădițe moarte... muncă și miracol în orice moment. Hristos Domnul este vița, din El vine seva vieții și se distribuie în noi, mlădițele, dar, scopul suprem, întregirea întregului proces de hrănire, trebuie să se finalizeze cu rod. Aici e virtutea fiecărei mlădițe care se ține de scopul său, Dacă rămânem în dragostea Sa, ne hrănim duhovnicește sporind pentru o recoltă al cărei beneficiar este Tatăl-Vierul, suntem roada reală a suferințelor și ale eforturilor VIȚEI DIVINE. Unde te afli în acest proces? Mă întreb și mă uit la ceea ce sunt și ceea ce îmi arată Duhul Domnului, nu mi se

pare vrednic de investiția harului Său... Ce-i de făcut? Mai e nădejde de îndreptare? Când va veni Vierul, va găsi vreo tendință de rodire în mine... sau... Câtă vreme mai este încă har, ca să particip la bucuria recoltei, nu-mi rămâne decât să RĂMÂN ÎN DRAGOSTEA SA, să mă hrănesc cu apa Cuvântului, să mă fac asemenea Chipului Viței și cu orice preț, SĂ RODESC.

7. **Sâmbătă:** Ioan 17

1. 17:23 Eu în ei și Tu în Mine, pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine.
2. Ca și cu alte prilejuri, Apostolul Ioan, ne face părtași împreună cu ei, ucenicii Domnului, să ne închipuim scena acestei memorabile rugi, ca o dare de seamă în fața Tatălui, într-o vreme apropiată de încheierea misiunii Fiului lui Dumnezeu, Isus Hristos ca om printre oameni. Dimensiunea și tensiunea comunicării, cererea pe care Isus Hristosul o înalță către Tatăl, Cel care l-a trimis să-i împlinească planul de mântuire al omenirii, este întrecută în intensitate, poate doar de rugăciunea agonică din grădină, în noaptea dinaintea marelui supliciu. Dacă atunci necuvintele aveau să spună ceea ce era de nerostit, în durere ființială și frângere de nedescris, în rugăciunea despre care vorbim, prin logica și coerența cuvintelor, credința că este pe deplin ascultată și primită de însuși Tatăl, ne face și pe noi să vibrăm alături de ucenici, adevărații martori ai evenimentului. Hristos este încredințat de îndeplinirea scopului pentru care S-a întrupat și-i face astfel pe ucenici conștienți de menirea lor și în același timp, îi asigură de însoțirea divină în continuarea lucrării de mântuire. Ceea ce este jale și durere pentru învățăceii care se simt părăsiți, avea să fie speranța și călăuzirea pe care Duhul Sfânt avea s-o aducă cu sine, împreună cu zel și cutezanță de a înfrunta orice obstacol al dușmanului sufletelor, iar continuitatea părtășiei pe care le-o promite Hristos Domnul, răzbate ca speranță supremă atât pentru ei cât și pentru noi, astăzi. ***Eu în ei și Tu în Mine***, o unitate care se reface prin jertfa de pe cruce, o victorie asupra păcatului și a morții, care ne face ***în chip desăvârșit UNA***, înseamnă apartenența celor ce cred și o doresc, la FIINȚA și VIAȚA DUMNEZEIRII, la refacerea Chipului Său în noi, la înfiere și sfințire, ca să ne apropiem de Creator, ca o nouă creație, ca împlinire a voii și iubirii Sale. Pentru noi, ***sfinții din Aletheia***, chemarea la unitate și părtășie, ar trebui să ne facă mai UNA, mai gata de compasiune pentru semenii, mai sfinți, mai flămânzi și mai însetați după neprihănire, să fim UNA în și pentru dragostea Sa.